

Vi snakker jo slet ikke om 3 måneder, som det foresloges i den redegørelse, arbejdsgruppen har udarbejdet, men kun om 14 dage.

Jeg vil slutte af med at sige tak til SF og til Det Radikale Venstre og til Kristendemokraterne for deres positive bemærkninger.

Jeg er ikke specielt overrasket over modtagelsen af det her forslag, men jeg vil selvfølgelig benytte den debat, vi har haft her i dag, næste gang vi møder taxachaufføren, eller næste gang, vi møder højskolelæreren, eller næste gang vi møder universitetsprofessoren, eller næste gang vi møder en af vores arbejdskammerater, der ikke kan forstå, hvorfor de ikke kan få nogen af deres nærmeste til Danmark bare på et besøg, f.eks. i forbindelse med en fødsel eller f.eks. i forbindelse med et bryllup eller f.eks. i forbindelse med alvorlig sygdom eller f.eks. i forbindelse med en begravelse.

Så skal vi sige til dem, at årsagen ene og alene er det flertal, som eksisterer i Folketinget bestående af Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ret skal være ret. Jeg har bestemt ikke sagt, at hele argumentationen i hr. Søren Søndergaards beslutningsforslag var indholdsløst, men jeg tillod mig at lave lidt sjov med en frase, som næsten ikke er til at holde ud at høre på, fordi den er fuldkommen meningsløs: en globaliseret verden. Det er sådan nogle udtryk, der bruges i debatten, og de glider lige ned, så selv fru Else Theill Sørensen kom til at bruge det i sin ordførertale. Jeg synes, at man måske en gang imellem skulle gøre opmærksom på, at det selvfølgelig ingen mening giver.

Så vil jeg sige, at bortset fra al den globalisme, så synes jeg, der har været et point i det, forslagsstillerne har sagt, og også i det, fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde. Det er klart, at retskravet på besøgsvisum er fuldstændig uacceptabelt og strider imod hele linjen i den udlændingepolitik, der føres nu.

Men tilbage står jo så, at myndighederne skal administrere besøgsvisa på en ordentlig måde, og der vil jeg godt sige, at jeg kender et enkelt eksempel, nemlig eksemplet med de russiske børnebørn og bedsteforældre, hvor det blev administreret så rigidt, at man må sige, at det var fuldstændig meningsløst at genere mennesker. Nu endte det lykkeligt.

Men jeg vil da godt stille integrationsministeren det spørgsmål, om han også er optaget af, at myndighederne administrerer besøgsvisa på en menneskelig og ordentlig måde.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg husker jo tydeligt ved behandlingen af B 33, at hr. Søren Søndergaard undrede sig lidt over fremsættelsen af det forslag, fordi det jo i virkeligheden var et lille forslag, og var det dog ikke bedre at bruge alle ressourcerne på at få en bedre integration i Danmark?

Så må jeg jo stille det samme spørgsmål her: Når hr. Søren Søndergaard nu er bekendt med, at integrationsministeren vil se på visumreglerne og sørge for at tilgodese nogle ting og også komme med det her om sikkerhedsstillelse, er det her så ikke et forslag, som er fuldstændig ligegyldigt? Kunne vi ikke i stedet for prioritere tingene bedre og bruge flere ressourcer på integrationen?

Når hr. Søren Søndergaard også giver udtryk for, at det da ikke er et problem, at folk søger asyl, så vil jeg gerne have at vide af hr. Søren Søndergaard, om man ikke kunne have brugt ressourcerne bedre end på alle dem, der er kommet i de sidste 4 år på visum og alligevel har sat sig ned og søgt asyl og ikke er endt med at få det, nemlig 2.100 personer.

Vil det problem ikke vokse, hvis man giver et retskrav på visum?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil godt bede hr. Søren Søndergaard om, at han, næste gang han møder vores fælles bekendt taxachaufføren, jeg har også kørt med ham, jeg har også hørt historien, eller næste gang han møder de russiske bedsteforældres herboende familie, så orienterer om, at det, det onde flertal her i Folketinget har gjort og sagt og ment, ikke er, at taxachaufførens familie ikke skulle have visum, eller at de russiske bedsteforældre ikke skulle have visum.

Det, vi har forholdt os til i dag, er, at vi er imod, at alle, der har familie i Danmark, får et retskrav på at få et visum. Vi har tværtimod sagt, at det kan være rigtigt i nogle situationer, og der er sat et arbejde i gang for at se på en ændret visumpraksis, sådan at vi ikke fremover kommer ud for så mange af den slags situationer, som vi, når vi får dem fortalt, alle sammen synes forekommer urimeligt.